N°. 124. Donderdag, Ao. 1852. 14 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.

13 Oct. Van de slavin *Hendrika Nessie*, oud 45 jaren, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende den boedel Julia van Gezelschap.

Van de slaven: *Trim*, oud 55 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en *Lady*, oud 30 jaren, dochter van *Fannij*; beide toebehoorende aan plantagie *Kent*, divisie *Saramacca*.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Kommies,

J. E. WESENHAGEN.

Eerste afkondiging.

[14117] Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel van Anna Maria Gottschin, den 12 September 1852.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelver opgeroepen, om aan het Departement voormeld van hunne pretentien aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene van verstoken te zijn van alle regt en actie tegen den voormelden Boedel.

Paramaribo, den 13 October 1852.

De Curator en Weesmeester,

CH. LIONARONS.

2de Advertentie.

De CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over zes maanden, den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

De Katoen-Plantaadje *BELLADRUM*, met derzelver SLAVENMAGT, GEBOUWEN en verder TOEBEHOOREN, gelegen in het district *Coronie*, en bekend op de generale Kaart als Lot No. 219; aankomende den boedel John Mac Donald, ingevolge daarvan geformeerde Inventaris.

Paramaribo, den 13 October 1852.

De Curator voornoemd,

(14124) CHs. LIONARONS.

(13261) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname* zal op Vrijdag den 15 October 1852, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een negende aandeel in de Plantaadje *Boxel*, gelegen binnen deze kolonie.

Een negende aandeel in de Plantaadje *Mary'shope*, gelegen in *Coronie*, beiden aankomende P. Robinson nom. ux.

Het Erf met de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat* La. F No. 214, aankomende Maria Elisabeth Grnert.

Paramaribo, den 1 October 1852.

SIMON ABENDANON Sz.

(13554) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 29 October 1852, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De plantaadje *St. Germain*, gelegen aan de *Hoer Helena Creek*, aankomende de Susanna Cathaina Wohlfart, eerder weduwe Gill. Nering Bögel en laatst weduwe van H. Drummond van Keltee.

Paramaribo, den 3 October 1852.

SIMON ABENDANON Sz.

Sequesters

der plantaadje *Nieuw Hoop*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, *tegen Contante betaling*:

34 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof, tot Vrijdag den 15 dezer, des morgens ten 9 ure. worden aangenomen. [14123]

Paramaribo, den 13 October 1852.

Gemengde berigten.

Rothschild, de eerste koning van Jeruzalem.

De vier pachalieks van Syrie zijn gekocht door Rothschild voor eene som van 500,000,000 fr. die in de schatkist van den sultan van Turkije zullen gestort worden, behalve eene som van 50 millioenen fr. aan Frankrijk uit te betalen, voor het doen van afstand der regten, hem toekomende volgens de tractaten van ouds. Pruissen en Engeland zullen eene schadevergoeding van 25 millioenen ontvangen. Men weet nog niet of Rothschild den titel van koning, emir, pacha of bey zal aannemen. Maar zeker is het, dat hij van plan is de ruïnen van Jeruzalem en Antiochien op te ruimen en den Tempel van Salomo, naar de voorschriften van den Bybel, weder op te rigten. In het nieuwe Jeruzalem zal men ook vinden, eene beurs, schouwburgen en bedehuizen voor alle soorten van godsdienstbelijders. Ook is de nieuwe monarch voornemens eene paketbootdienst, tusschen Marseille en Beyruth daar te stellen en de hoofdstad door een groot net van spoorwegen in verbinding te brengen met Aleppo, Damascus, Tripoli en St. Jeanne d'Acre. — Men spreekt zelfs van een spoorweg, die Alexandrie aan Konstantinopel zou verbinden. Deze nieuwe staten van Rothschild zijn rijk aan ijzer en dennehout.

Wijders verhaalt men dat Rothschild eene oproeping zal doen aan al zijne geloofsgenooten, ten einde ze op te wekken om weder te keeren naar de tenten van Abraham en Jacob.

Het vice - kanseliershof heeft uitspraak gedaan in de zaak van twee Italiaansche schouwburgen van Haymarket en Covent Garden, die elkander het bezit van Mej. Wagner betwisten. Het door eene andere regtbank uitgesproken verbod aan die zangeres, om elders op te treden dan in Her Majesty's Theatre, is door het hof bekrachtigd geworden. De tegenpartij moet in hooger beroep zijn gekomen.

Deze zaak heeft stof geleverd tot onderscheidene caricatuurprenten. Een derzelve stelt, onder het opschrift: » Eene Duitsche fabel," voor: een grooten hond met een menschengezigt, gelijkende op dat van den inhaligen vader van Mej. Wagner, het Engelsche kanaal overzwemmende met een geldzak, waarin 1000 p. st., in den bek, dien hij, den weerschijn daarvan op den bodem des waters ziende, los laat in de begeerte om ook deze te grijpen, en alzoo niets verkrijgt.

Er bestaat in de Oost eene klasse van menschen, welke door Indische geschiedschrijvers eenigzins verwaarloosd schijnen, in zoo ver er namelijk geene melding van gemaakt wordt, behalve bij eene enkele officiele opgave der bevolking, waarin zij, in het voorbijgaan, als zeer talrijk voorkomen. Ik bedoel de Hollandsche burgers in de groote Engelsche koloniesteden tusschen de keerkringen.

In Europa werd vroeger de naam van *burger* gegeven aan alle stedelingen of inwoners der voornaamste steden, die daarin eenigen handel dreven of eenig beroep uitoefenden. In de Engelsche Oost of liever tusschen de keerkringen, wordt die gebruikt om aan te duiden de afstammelingen der oude Portugesche en Hollandsche kolonisten, eene klasse, even talrijk als achtingswaardig. Aan de Kaapkolonie maken zij het meerendeel der bewoners of planters uit, maar bij de keerkringen, als op Ceilon, te Singapore, enz. wordt hun getal overtroffen door andere stammen. Toen eerstgenoemd eiland door de Engelschen in bezit genomen was, keerden verscheidene der inheemsche Hollanders naar Holland terug of trokken naar Java, maar de meesten waren te arm om te reizen of verkozen te blijven waar zij geboren waren.

Hunne nakomelingen hebben voortdurend de voornaamste ambten bekleed in de kolonie, en bijna al de geringere posten bij de regterlijke magt of de finantie-zaken worden waargenomen door hen en de Portugesche burgers. De Hollanders waren steeds bevreesd, zoo als nog heden ten dage het geval is, zich te vermengen met de Cingalezen, zoodat hunne gewoonten en karakters slechts weinige verandering hebben ondergaan. De Portugezen aan den anderen kant waren minder schroomvallig op dit punt, en hunne nakomelingen bestaan daar nu in alle kleuren en rangen, van den wel gekleeden medischen student, tot den uitgehongerden, half naakten straatveger of bazar-houder.

Tot nu voor korten tijd, bestond er bijna geen maatschappelijke omgang tusschen de Europeanen en de burgers, er was eene grenslijn getrokken tusschen beide geslachten die weinigen durfden te overschrijden. Dit strekte zich zelfs uit tot de zoodanigen der kolonisten, die gewigtige posten onder het gouvernement vervulden, zoodat, terwijl hunne bekwaamheden en karakters erkend en geëerbiedigd werden door hunne Europesche medeinboorlingen, zij evenwel geen toegang in hunne huizen vonden.

Indien evenwel de Engesche kolonisten er in slagen, de *beste plaatsen* in de dienst voor zich op te *koopen*, hebben de burgers de aangenaamste woningen en den besten grond voor zich weten te behouden. Dezelfde ijverzuchtige afsluiting die zoo geheel deze twee klassen gescheiden houdt, dringt den Europeaan zijne woning op te slaan, zoo ver mogelijk verwijderd van de plaatsen, gewoonlijk door de burgers bezet. De Engelsche kooplieden en Inlandsche bedienden zijn te vinden langs den kant van den een of anderen grooten weg. Hunne woningen hebben niets bijzonders, gewoonlijk holle groote plaatsen, zeer gelijkende op groote konijnenholen. Een paar palmboomen doen hun best, somtijds de bestoven, beete verandah van voren te overschaduwen, terwijl kleine groepjes kaneelstruikjes staan uit te droogen in het verzengde sand, met blijkbaren tegenzin in de omstandigheden. Hoe verschillend zijn de woningen der burgers. Eenige van deze, het is waar, zijn in het midden der pettah of geboortestad, maar de meeste worden gevonden, verspreid in rustige schaduwachtige valleijen. Onderscheidene zijn geheel verborgen voor den voorbijganger te midden van een dik bosch van vruchtboomen, rozenstruiken en maagdepalmen, onder bladeren en bloemen zoo digt, alsof het zoo vele groote roodsteenen vogelnesten waren.

Het is zelden inderdaad, dat er iets gebeurt om de eentoonigheid te verbreken van het leven in de Oost. Met geene publieke vermaken, geene publieke wandelingen, ontmoeten de kolonisten elkander niet anders dan in de kerk. Er zijn evenwel een paar dagen in het jaar die eene kleine verandering brengen in het uurwerkmatig bestaan der burgers; — wanneer de gezigten der Hollanders eene eenigzins zachte uitdrukking aannemen, en zij zich tooijen in een vrolijk veelkleurig gewaad; wanneer deftige, dikke slaperige dames zich voor de gelegenheid laten opwekken, en de rustige vertrekken verbazen door hare bezige tongen, en den ouden waakzamen hond van schrik doen wegloopen voor de schitterende kleuren van nieuwe linten en fraaije kant. Een van deze zeldzame en zeer geroemde plegtigheden is de Nieuwjaarsdag.

In den namiddag van den eersten dag in Januarij 1850 drentelde ik van het oude vervallen fort Columba over eene zeer wrakke houten ophaalbrug door de breede statige straten der stad. Het was fraai weer, dat is te zeggen, verzengend heet, de lucht was door geene enkele wolk verdonkerd. De aangename zeewind speelde dartel met de vederachtige bladeren der groote palmboomen, en deed menigen top der heerlijke groene pisangboomen naar het azuren luchtruim heen wuiven. De bazar, aan den hoek der stad met het eene einde in de zee vooruitspringende, was ditmaal zindelijk en vrolijk. De handelaren in visch, vruchten, enz. schenen met het nieuwejaar nieuwe kleederen te hebben aangedaan. De groote witte tulbanden en met verguldsel afgezette sjerpen glinsterden in de middag-zon en groote veelkleurige gewaden of mantels wedijverden in het schitterende hunner kleuren met de veeltintige stapels van vruchten en welriekende bloemen. Zelf de visch en de groenten schenen zindelijker dan gewoonlijk, terwijl specerijen en confituren van menige wel beladen plank niet nalieten den voorbijganger uit te lokken.

Dit bont tooneel verlatende waar het gezang der Hidoedansers zich in wilde harmonie vermengde met de Cingaleische tom-tom, of trom, ging ik verder naar het midden naar de woonplaats van de middelklasse der burgers.

Voor ieder huis was een ruime verandah, gedeeltelijk bedekt door een gordijn van bamboes. Hier zaten al de familien van de plaats, om de gelukwenschen van den dag te ontvangen of elkander toe te brengen. Eenmaal waren de straten versierd aan beide zijden, met rijen van schaduwgevende boomen, die zich over de voetpaden heen bogen en onder de verandah's naar de bewoners kwamen opkijken, of liefelijke vogels aanmoedigden zich te komen vermaken en te zingen in de bladervolle takken. Maar dit was in den goeden ouden tijd. Nu is alles voorbij, groene takken en zingende vogels.

Toen ik verder g ontmoette ik geheele groepen van ouden e jongen en middelbaren, schijnbaar familien, vol zondags costuum. Zij werden gevolgd or twee of meer barsch uitziende bedienden ie groote bakken droegen, opgestapeld m iets dat voor het oog van iedereen door fi derende sluijers verborgen was. Onwillek rig werd ik herinnerd aan de processien n slaven, in de Arabische Nachten, die z als men ons verhaalde de voetstappen volgen der toovenaren, met zich voerende groot geschenken van kostbare dingen uit de on aardsche werelden. Ik begluurde eenige zer dienstbaren en bemerkte, dat zij in de huizen gingen van eenige buren; daa was eene drukte en een gefluister, en geen eind aan het gepraat en gelach onder de g ote verandah's. Ik ging in de woning van e Hollander dien ik kende, en vond daa eene van de familiegroepen. Welk ee aardig vrolijk tooneel! De deputatie kwam nist aan; vrienden schudden elkander de ha, de groote zwarte slaaf uit de Arabische vertellingen ontdekte de verborgen schatten an het blad, of den bak en ziet daar ware geene stapels van schitterende sechinen e smaragden en robijnen zoo als ik verwa ht had, maar een paar trossen gele plantan, een paar groene oranjeappels, eene hand el limmetjes, een half dozijn ananassen en en eigen gebakken koek met suiker bestrooi. Dit waren in het algemeen de nieuwjaarsgiften onder die eenvoudige menschen als teekenen van vriendsch p en goede verstandhouding onderling, en als zoodanig ontvangen en vrolijk en blijmoedig beantwoord.

Kleine ronde glaasje met eenig hartversterking of jenever (Schiedam), gingen rond onder allen die binnen kwamen, rijk of arm; hartelijke wenschen werden geuit; eenige taaije aardigheden gezegd; met belangstelling gevraagd naar de grootmoeder die te oud was om tegenwoordig te zijn bij het feest, en zoo vertrokken de buren met nog een slaaf en nog een stapel verborgen giften naar eene andere kennis. Deze gesch nken bepalen zich niet tot gelijken; de nederigste huisbediende bespaart een paar penningen voor de gelegenheid om aan zijns meesters voeten eene offerande te leggen van bloemen en vruchten.

De eene groep volgde de andere door de stad; vrolijke partijen gingen voort zich onder de verandahs te vermaken.

Eene menigte meerschuimen pijpen zonden hare welriekende witte rook in ronde wolkjes naar buiten, terwijl menige slaperige Hollander voorover zonk, in zijnen rijk uitgesneden ebbenhouten stoel. Het avonduur was genaderd. Daar werden douzijnen kleine schelle belletjes gehoord, spoedig gevolgd door eene geheele menigte in het wit gekleede jonge meisjes. Wederom waren de straten vol en levendig, en de meeste verandah's verloren hare grootste bekoorlijkheden.

PRODUCTEN-HANDEL.

Bij inschrijving verkocht;

Koffij.

Den 12den, van plantaadje Concordia 35 b. a 22 c.

Idem, van pl. Caledonia 22 dito a 22,04 ct.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 13 dezer, het schip Elisa, kapt. Visser, van Amsterdam. — Passagiers: Mevrouw de wed. de Niefeld, jufvrouw J. Lijon en de Heer T. Braij.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Y-Stroom, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard. — Sluit 15 dezer.

Triton, kapt. Reijntjes, adres bij Gisius en Co. Sluit 20 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Suriname, kapt. G. E. Swart, adres bij Gisius en Co.

Lodewijk Antonie, kapt. A. Spekman, adres bij C. J. Leijsner.

Henrica, kapt. de Boer, adres bij H. C. Levij.

ADVERTENTIEN.

Bij inschrijving worden tegen *Contante betaling*, van Plantaadje *Schoonoord*, te koop aangeboden:

19 vaten SUIKER.

Liggende in de waag.

Zullende de billetten ten huize van den ondergeteekende worden aangenomen tot HEDEN VOORMIDDAG, ten 11 ure, en de Suiker dadelijk, na de toewijzing, worden afgeleverd.

Paramaribo, den 14 *October* 1852.

(14121) C. J. LEIJSNER qq. c. s.

Laatste VENDU

op Heden namiddag ten 4 ure,

ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS:

Van eene keurige partij Glaswerk, Lampen; Lantaarns; benevens eenige kisten Champagne-Wijn.

(14122)

RIJST, grof Zout

in vaten, en eerste kwal. groote

Koffij-Zakken,

te bekomen bij

(14118) HUIDEKOPER & Co.

GrofZout

in vaten, extra Curaçaosche ***DRIL***, Curaçaosche ***SIGAREN*** en ***Sigaren Makotjes*** te bekomen bij

[14116] P. J. BOAS.

Eerste kwaliteit groote

Koffij-zakken,

Verkrijgbaar bij

(14120) N. BOX & Co.

Per kapitein GORTER ontvangen, en te bekomen bij

J. L. MARCUS:

De welbekende

Salsaparille-wijn,

COURT PLAISTER

en veel meer andere *GOEDEREN.*

(14119)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.